

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΡΟΤΥΠΩΝ (PATTERN RECOGNITION)

Σέργιος Θεοδωρίδης
Κωνσταντίνος Κουτρούμπας

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Πρόκειται για μια οικογένεια μη γραμμικών ταξινομητών. Είναι συστήματα απόφασης **πολλών σταδίων (multistage)**, όπου οι κλάσεις απορρίπτονται **διαδοχικά (sequentially)**, έως ότου φτάσουμε σε μια κλάση που θα είναι τελικά αποδεκτή. Για το λόγο αυτό:

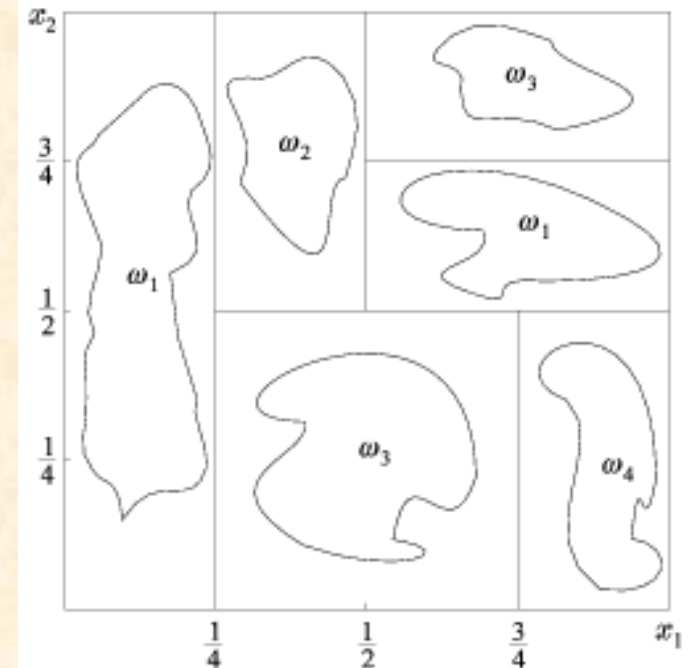
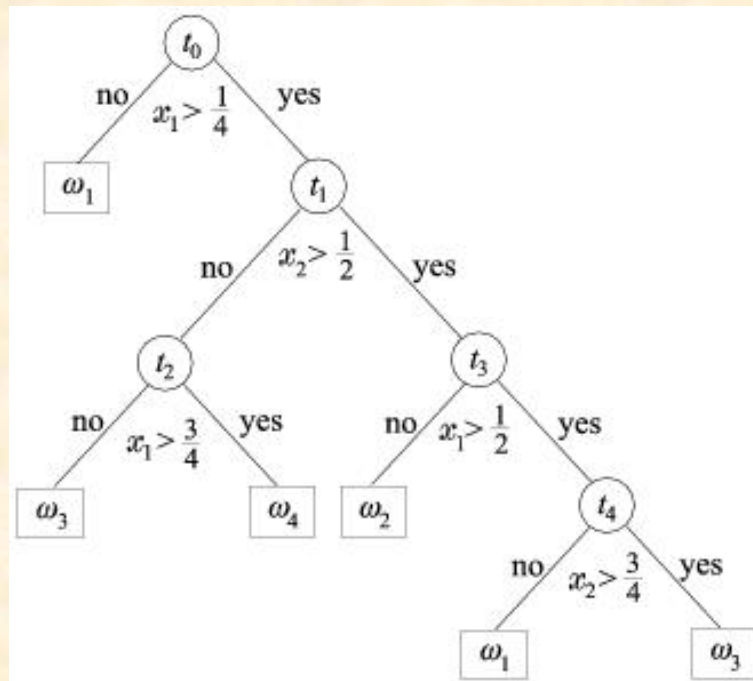
- Ο χώρος των χαρακτηριστικών **τεμαχίζεται σε μοναδικές περιοχές με έναν ακολουθιακό τρόπο.**
- Με την άφιξη ενός διανύσματος χαρακτηριστικών, λαμβάνονται διαδοχικές αποφάσεις καταχώρησης χαρακτηριστικών σε συγκεκριμένες περιοχές, ακολουθώντας ένα μονοπάτι **κόμβων (nodes)** ενός κατάλληλα κατασκευασμένου **δένδρου**.
- Η ακολουθία των αποφάσεων εφαρμόζεται (συνήθως) σε μεμονωμένα χαρακτηριστικά και οι ερωτήσεις που εξετάζονται σε κάθε κόμβο είναι του **τύπου:**

είναι το χαρακτηριστικό $x_i \leq a$

όπου a είναι ένα προεπιλεγμένο κατώφλι (επιλέγεται κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης).

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- Τα παρακάτω σχήματα αντιστοιχούν σε τέτοιο παράδειγμα. Τα δένδρα αυτού του τύπου είναι γνωστά ως **Συνήθη Δυαδικά Δένδρα Ταξινόμησης (Ordinary Binary Classification Trees (OBCT))**. Τα υπερπέπιεδα απόφασης που διαιρούν το χώρο σε περιοχές, είναι παράλληλα στους άξονες του χώρου των δειγμάτων. Άλλοι τύποι διαίρεσης του χώρου είναι επίσης δυνατοί, παρότι είναι λιγότερο δημοφιλείς.

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- Σχεδιαστικά στοιχεία που ορίζουν ένα δένδρο απόφασης.
  - Κάθε κόμβος, t , αντιστοιχεί σε ένα υποσύνολο $X_t \subseteq X$, όπου X είναι το σύνολο εκπαίδευσης. Σε κάθε κόμβο, το αντίστοιχο σύνολο, X_t διαιρείται σε δύο (δυαδική διαίρεση) ξένα μεταξύ τους υποσύνολα-απογόνους $X_{t,Y}$ and $X_{t,N}$, ώστε

$$X_{t,Y} \cap X_{t,N} = \emptyset$$

$$X_{t,Y} \cup X_{t,N} = X_t$$

$X_{t,Y}$ είναι το υποσύνολο του X_t για το οποίο η απάντηση στην ερώτηση του κόμβου t είναι **ΝΑΙ**. $X_{t,N}$ είναι το υποσύνολο που αντιστοιχεί στο **ΟΧΙ**. Η διαίρεση αποφασίζεται με βάση την ερώτηση (**query**) που υιοθετείται.

Στόχος είναι το καθένα από τα σύνολα που θα προκύψουν, $X_{t,Y}$ και $X_{t,N}$, να είναι «καθαρότερα» (να περιέχουν δηλ. το καθένα σημεία από λιγότερες κλάσεις) σε σχέση με το X_t .

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Προαπαιτούμενα για τη δημιουργία ενός δένδρου απόφασης

- **Κριτήριο διαμερισμού:** καθορίζει τη **βέλτιστη** δυνατή διαμέριση του X_t στα $X_{t,Y}$ και $X_{t,N}$.
- **Κριτήριο τερματισμού-διαμέρισης (stop-splitting):** ελέγχει την ανάπτυξη του δένδρου έως τους **τερματικούς κόμβους (φύλλα – leafs)**.
- **Κανόνας καταχώρησης τερματικού κόμβου** σε κατηγορία.

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- **Σύνολο ερωτήσεων:** Στα δένδρα OBCT το σύνολο των ερωτήσεων είναι του τύπου

$$\text{είναι } x_i \leq a;$$

Η επιλογή του συγκεκριμένου χαρακτηριστικού x_i και της τιμής του κατωφλίου a , για κάθε κόμβο t , είναι το αποτέλεσμα αναζήτησης, κατά την εκπαίδευση, ανάμεσα στα χαρακτηριστικά και ένα σύνολο από δυνατές τιμές κατωφλίου. Ο τελικός συνδυασμός είναι αυτός που οδηγεί στη **βέλτιστη τιμή** ενός κατάλληλου κριτηρίου.

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- **Κριτήριο διαμερισμού:** Η κύρια ιδέα πίσω από τη διαίρεση σε κάθε κόμβο είναι τα υποσύνολα-απόγονοι $X_{t,Y}$ και $X_{t,N}$ που θα προκύψουν να παρουσιάζουν μεγαλύτερο βαθμό **ομογενοποίησης ως προς τις κλάσεις**, σε σχέση με αυτόν του X_t . Έτσι το κριτήριο που θα επιλεγεί θα πρέπει να είναι σε συμφωνία με αυτόν το στόχο. Ένα συχνά χρησιμοποιούμενο κριτήριο είναι ο **βαθμός μη-καθαρότητας ενός κόμβου (node impurity)**:

$$I(t) = -\sum_{i=1}^M P(\omega_i | t) \log_2 P(\omega_i | t)$$

και

$$P(\omega_i | t) \approx \frac{N_t^i}{N_t}$$

όπου N_t^i είναι ο αριθμός των στοιχείων του συνόλου X_t , τα οποία ανήκουν στην κλάση ω_i . Η **μείωση της μη-καθαρότητας ενός κόμβου (decrease in node impurity)** ορίζεται ως:

$$\Delta I(t) = I(t) - \frac{N_{t,Y}}{N_t} I(t_Y) - \frac{N_{t,N}}{N_t} I(t_N)$$

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Κριτήριο διαμερισμού (συν.):

- Ο στόχος είναι να επιλεγούν σε κάθε κόμβο εκείνοι οι παράμετροι (**χαρακτηριστικό** και **κατώφλι**), που οδηγούν σε μία διαίρεση, η οποία παρουσιάζει τη **μεγαλύτερη δυνατή μείωση της μη-καθαρότητας**.
- Γιατί η μεγαλύτερη δυνατή μείωση; Παρατηρείστε ότι η μέγιστη τιμή για την $I(t)$ λαμβάνεται όταν όλες οι κλάσεις είναι **ισοπίθανες**, δηλ. όταν το X_t παρουσιάζει τον **ελάχιστο δυνατό βαθμό** ομογενοποίησης.

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Παράδειγμα: Έστω ένα παράδειγμα δύο κλάσεων με τα ακόλουθα πέντε σημεία:
 $(1,10) - \omega_1, (2,7) - \omega_2, (3,6) - \omega_1, (4,8) - \omega_2, (5,9) - \omega_2$.

Για το σύνολο αυτό είναι: $P(\omega_1) = 2/5 = 0.4$ και $P(\omega_2) = 3/5 = 0.6$.

Άρα η εντροπία του είναι $I = - (P(\omega_1) \log_2 P(\omega_1) + P(\omega_2) \log_2 P(\omega_2)) = 0.9710$.

Υπολογισμός της μείωσης της εντροπίας για την 1^η συνιστώσα και τιμή 1 ($x_1 \leq 1$):

• $PY(\omega_1) = 1/1 = 1$ και $PY(\omega_2) = 0/1 = 0 \Rightarrow IY = - (PY(\omega_1) \log_2 PY(\omega_1) + PY(\omega_2) \log_2 PY(\omega_2)) = 0$.

• $PN(\omega_1) = 1/4 = 0.25$ και $PN(\omega_2) = 3/4 = 0.75$

$\Rightarrow IN = - (PN(\omega_1) \log_2 PN(\omega_1) + PN(\omega_2) \log_2 PN(\omega_2)) = 0.8113$

• $\Delta I = I - (1/5)IY - (4/5)IN = 0.9710 - 0.2*0 - 0.8*0.8113 = 0.3219$.

Εργαζόμενοι ομοίως για τις υπόλοιπες περιπτώσεις έχουμε:

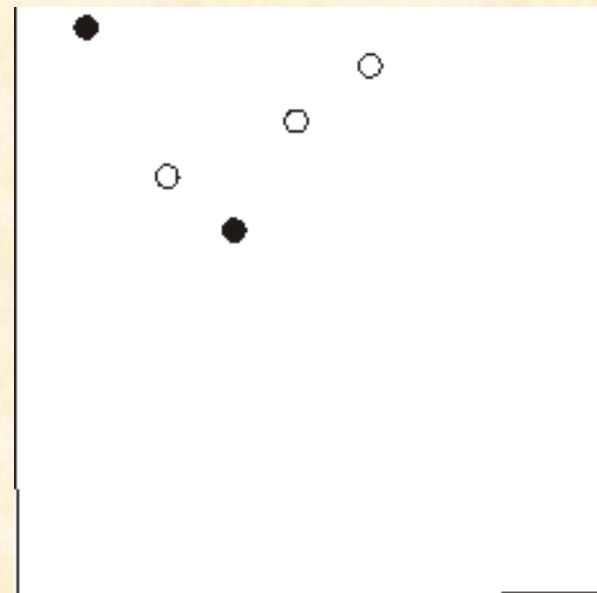
x_1	1	2	3	4	5
ΔI	0.32	0.02	0.42	0.17	0

x_2	6	7	8	9	10
ΔI	0	0.02	0.32	0.02	0.32

Η μέγιστη μείωση στην εντροπία επιτυγχάνεται για το 1^ο χαρακτηριστικό και τιμή κατωφλίου 3.

Άρα ο κανόνας για τον πρώτο κόμβο είναι: $x_1 \leq 3$

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

- **Κανόνας τερματισμού διαμέρισης.** Υιοθέτησε ένα κατώφλι T και σταμάτα την περαιτέρω διαίρεση ενός κόμβου (δηλ. καταχώρησέ τον σαν **φύλλο-τερματικό κόμβο**), αν η μείωση της μη-καθαρότητας είναι μικρότερη από T . Δηλ. όταν ο κόμβος t είναι “**αρκετά καθαρός**”.
- **Κανόνας αντιστοίχισης σε κλάση:** Καταχώρησε ένα φύλλο στην κλάση ω_j , για την οποία:
$$j = \arg \max_i P(\omega_i | t)$$

➤ Summary of an OBCT algorithmic scheme:

- Begin with the root node, i.e., $X_t = X$
- For each new node t
  - * For every feature $x_k, k = 1, 2, \dots, l$
    - For every value $\alpha_{kn}, n = 1, 2, \dots, N_{tk}$
      - Generate X_{tY} and X_{tN} according to the answer in the question: is $x_k(i) \leq \alpha_{kn}, i = 1, 2, \dots, N_t$
      - Compute the impurity decrease
      - End
      - Choose α_{kn_0} leading to the maximum decrease w.r. to x_k
    - * End
    - * Choose x_{k_0} and associated $\alpha_{k_0n_0}$ leading to the overall maximum decrease of impurity
    - * If stop-splitting rule is met declare node t as a leaf and designate it with a class label
    - * If not, generate two descendant nodes t_Y and t_N with associated subsets X_{tY} and X_{tN} , depending on the answer to the question: is $x_{k_0} \leq \alpha_{k_0n_0}$
  - End

ΜΗ ΓΡΑΜΜΙΚΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ – ΔΕΝΔΡΑ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Παρατηρήσεις:

- Ένας κρίσιμος παράγοντας κατά τη φάση σχεδιασμού είναι το μέγεθος του δένδρου. Συνήθως το δένδρο αναπτύσσεται έως ότου φτάσει σε μεγάλο μέγεθος και στη συνέχεια εφαρμόζονται διάφορες τεχνικές **κλαδέματος (pruning)**.
- Τα δένδρα απόφασης ανήκουν στην κατηγορία των **ασταθών (unstable)** ταξινομητών. Αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί με τεχνικές «μέσου όρου» (“averaging” techniques). Π.χ. χρησιμοποιώντας τεχνικές **bootstrapping** στο X , κατασκευάζονται διάφορα δένδρα, T_i , $i=1, 2, \dots, B$. Η απόφαση ταξινόμησης λαμβάνεται με βάση έναν **κανόνα πλειοψηφίας (majority voting)**.

Example 1: A Simple Tree

Consider the following $n = 16$ points in two dimensions for training a binary CART tree ($B = 2$) using the entropy impurity (Eq. 1).

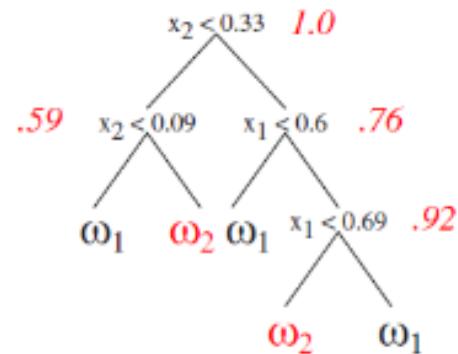
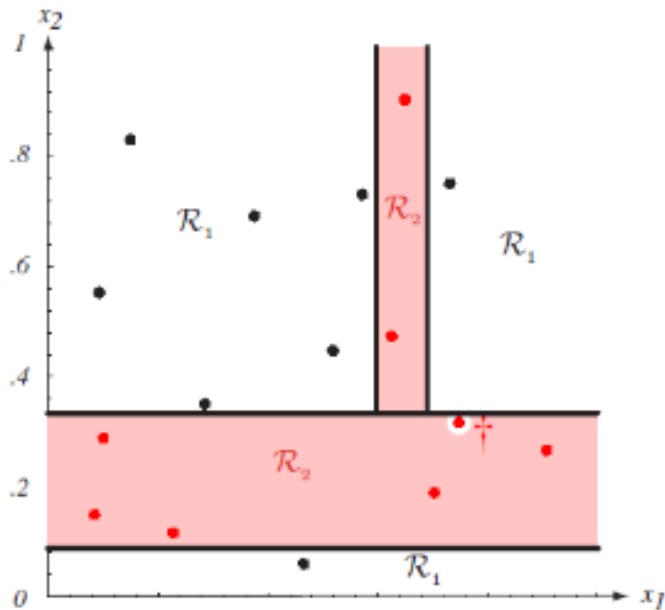
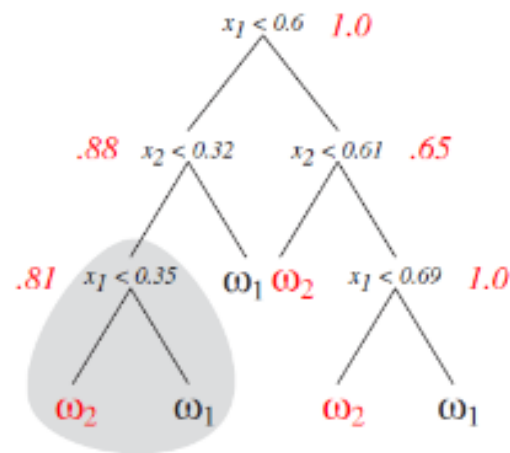
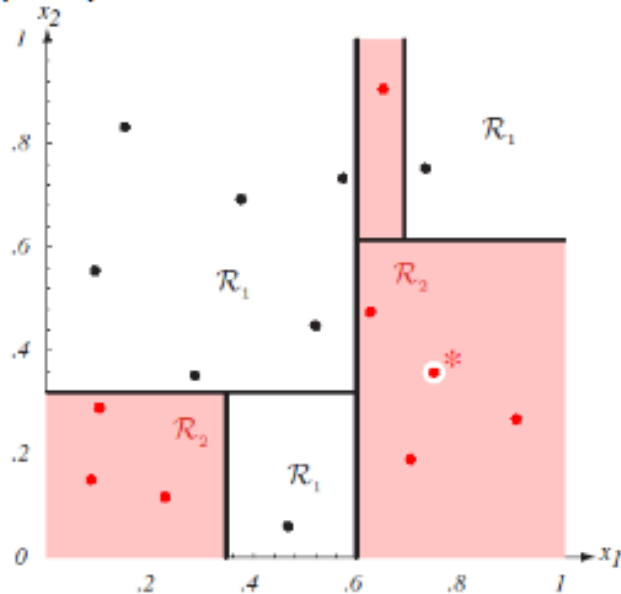
$$i(N) = - \sum_j P(\omega_j) \log_2 P(\omega_j), \quad (1)$$

ω_1 (black)		ω_2 (red)	
x_1	x_2	x_1	x_2
.15	.83	.10	.29
.09	.55	.08	.15
.29	.35	.23	.16
.38	.70	.70	.19
.52	.48	.62	.47
.57	.73	.91	.27
.73	.75	.65	.90
.47	.06	.75	.36* (.32 [†])

Example taken from <http://www.cse.msu.edu/~cse802/DecisionTrees.pdf>

Example 1. Simple Tree

Entropy impurity at nonterminal nodes is shown in red and impurity at each leaf node is 0

Instability or sensitivity of tree to training points; alteration of a single point leads to a very different tree; due to discrete & greedy nature of CART

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Η βασική φιλοσοφία πίσω από το συνδυασμό διαφορετικών ταξινομητών βασίζεται στο γεγονός ότι ακόμα και ο «καλύτερος» ταξινομητής αποτυγχάνει σε μερικά διανύσματα όπου άλλοι ταξινομητές μπορεί να δώσουν σωστή ταξινόμηση. Ο συνδυασμός ταξινομητών σκοπεύει στην εκμετάλλευση αυτής της **συμπληρωματικής πληροφορίας** (**complementary information**) που δίνεται από διάφορους ταξινομητές.

Έτσι κάποιος σχεδιάζει διαφορετικούς βέλτιστους ταξινομητές και στη συνέχεια συνδυάζει τα αποτελέσματα με βάση ένα συγκεκριμένο κανόνα.

➤ Έστω ότι καθένας από τους, L ταξινομητές που σχεδιάστηκαν δίνει στην έξοδό του τις εκ των υστέρων πιθανότητες

$$P(\omega_i | \underline{x}), i = 1, 2, \dots, M$$

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

- **Κανόνας γινομένου:** Καταχώρησε το x στην κλάση ω_i :

$$i = \arg \max_k \prod_{j=1}^L P_j(\omega_k | \underline{x})$$

όπου $P_j(\omega_k | \underline{x})$ είναι η αντίστοιχη εκ των υστέρων πιθανότητα του j^{th} ταξινομητή.

- **Κανόνας άθροισης:** Καταχώρησε το x στην κλάση ω_i :

$$i = \arg \max_k \sum_{j=1}^L P_j(\omega_k | \underline{x})$$

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Παράδειγμα: Έστω ένα πρόβλημα **3** κλάσεων, $\omega_1, \omega_2, \omega_3$, με $L=4$ ταξινομητές. Σχηματικά η ταξινόμηση ενός διανύσματος $\mathbf{x}$ σε μια από τις τρεις κλάσεις γίνεται ως εξής:

	ω_1	ω_2	ω_3	
Ταξ. 1	$P_1(\omega_1 \mathbf{x})$	$P_1(\omega_2 \mathbf{x})$	$P_1(\omega_3 \mathbf{x})$	
Ταξ. 2	$P_2(\omega_1 \mathbf{x})$	$P_2(\omega_2 \mathbf{x})$	$P_2(\omega_3 \mathbf{x})$	
Ταξ. 3	$P_3(\omega_1 \mathbf{x})$	$P_3(\omega_2 \mathbf{x})$	$P_3(\omega_3 \mathbf{x})$	
Ταξ. 4	$P_4(\omega_1 \mathbf{x})$	$P_4(\omega_2 \mathbf{x})$	$P_4(\omega_3 \mathbf{x})$	
Γιν.	$\prod_j P_j(\omega_1 \mathbf{x})$	$\prod_j P_j(\omega_2 \mathbf{x})$	$\prod_j P_j(\omega_3 \mathbf{x})$	$\longrightarrow i: \operatorname{argmax}_{k=1,2,3} \prod_j P_j(\omega_k \mathbf{x})$
Άθρ.	$\sum_j P_j(\omega_1 \mathbf{x})$	$\sum_j P_j(\omega_2 \mathbf{x})$	$\sum_j P_j(\omega_3 \mathbf{x})$	$\longrightarrow i: \operatorname{argmax}_{k=1,2,3} \sum_j P_j(\omega_k \mathbf{x})$

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

- **Κανόνας πλειοψηφίας:** Καταχώρησε το x στην κλάση για την οποία υπάρχει ομοφωνία ή όταν τουλάχιστον I_c από τους ταξινομητές συμφωνούν στην κλάση

$$I_c = \begin{cases} \frac{L}{2} + 1, & L \text{ even} \\ \frac{L+1}{2}, & L \text{ odd} \end{cases}$$

Διαφορετικά η απόφαση είναι **απόρριψη (rejection)**, δηλ. δεν λαμβάνεται **καμία απόφαση**.

Έτσι σωστή απόφαση λαμβάνεται όταν η πλειοψηφία των ταξινομητών συμφωνεί με τη σωστή κατηγορία και λάθος όταν η πλειοψηφία συμφωνεί με μία λάθος κατηγορία.

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

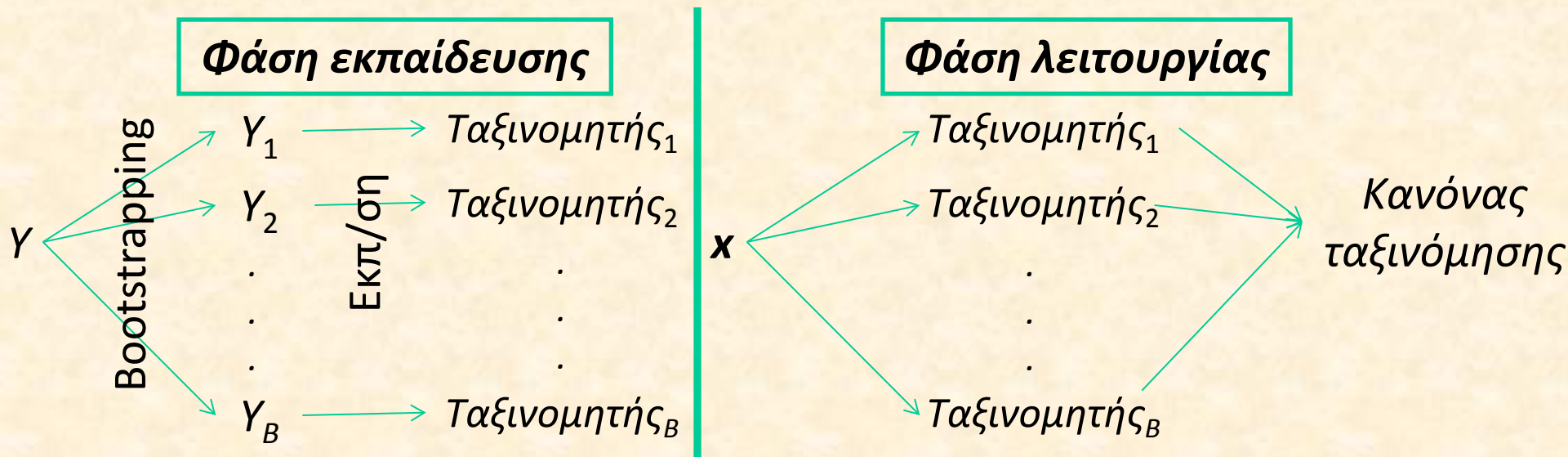
Εξαρτημένοι ή ανεξάρτητοι ταξινομητές;

- Παρότι δεν υπάρχουν γενικά θεωρητικά αποτελέσματα, το πείραμα έδειξε ότι όσο πιο ανεξάρτητοι είναι οι ταξινομητές ως προς τις αποφάσεις τους, τόσο πιο πολύ αναμένεται η λήψη βελτιωμένων αποτελεσμάτων μετά το συνδυασμό των επιμέρους αποφάσεων. Ωστόσο, **δεν υπάρχει εγγύηση** ότι ο συνδυασμός ταξινομητών οδηγεί σε **καλύτερη** απόδοση συγκρινόμενος με την απόδοση του **“καλύτερου”** ανάμεσα στους ταξινομητές.

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Προς την ανεξαρτησία: Πιθανά σενάρια

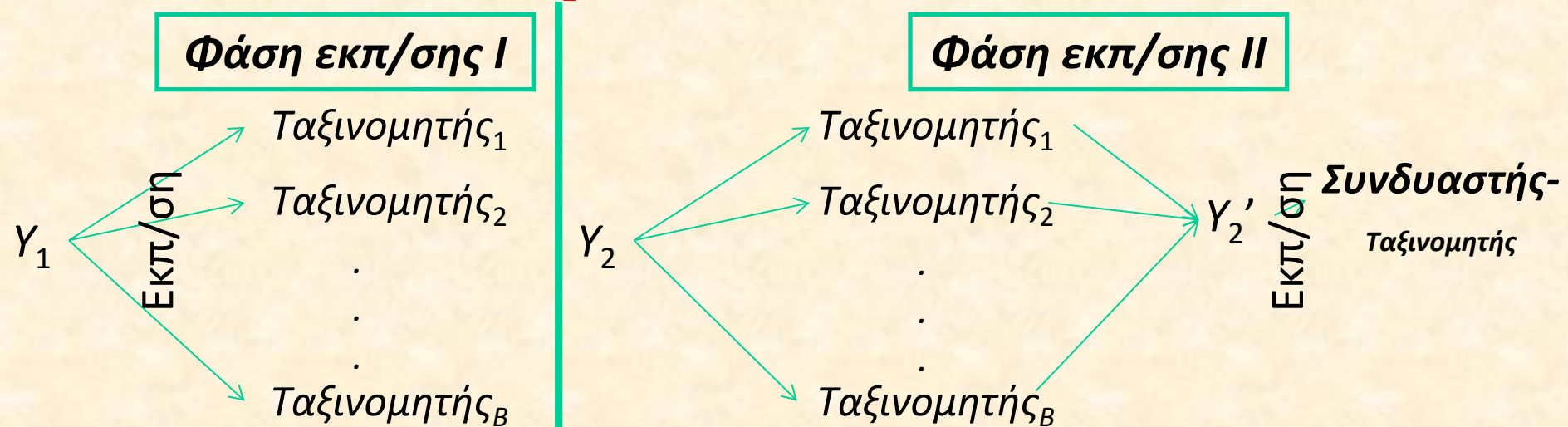
- **Bootstrapping:** Πρόκειται για μια δημοφιλή τεχνική **συνδυασμού ασταθών ταξινομητών**, όπως τα δένδρα απόφασης. Πιο συγκεκριμένα,
  - ✓ Παράγονται αρκετά **σύνολα δεδομένων** μέσω **ομοιόμορφης δειγματοληψίας (uniform sampling)** με **επανατοποθέτηση** από το διαθέσιμο σύνολο δεδομένων.
  - ✓ Με βάση κάθε σύνολο δεδομένων παράγεται και ένας ταξινομητής.
  - ✓ Η **απόφαση καταχώρησης δεδομένου διανύσματος σε μια κλάση** προκύπτει από το **συνδυασμό** (π.χ. με χρήση του κανόνα πλειοψηφίας) **των αποφάσεων** των μεμονομένων ταξινομητών.

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Προς την ανεξαρτησία: Πιθανά σενάρια

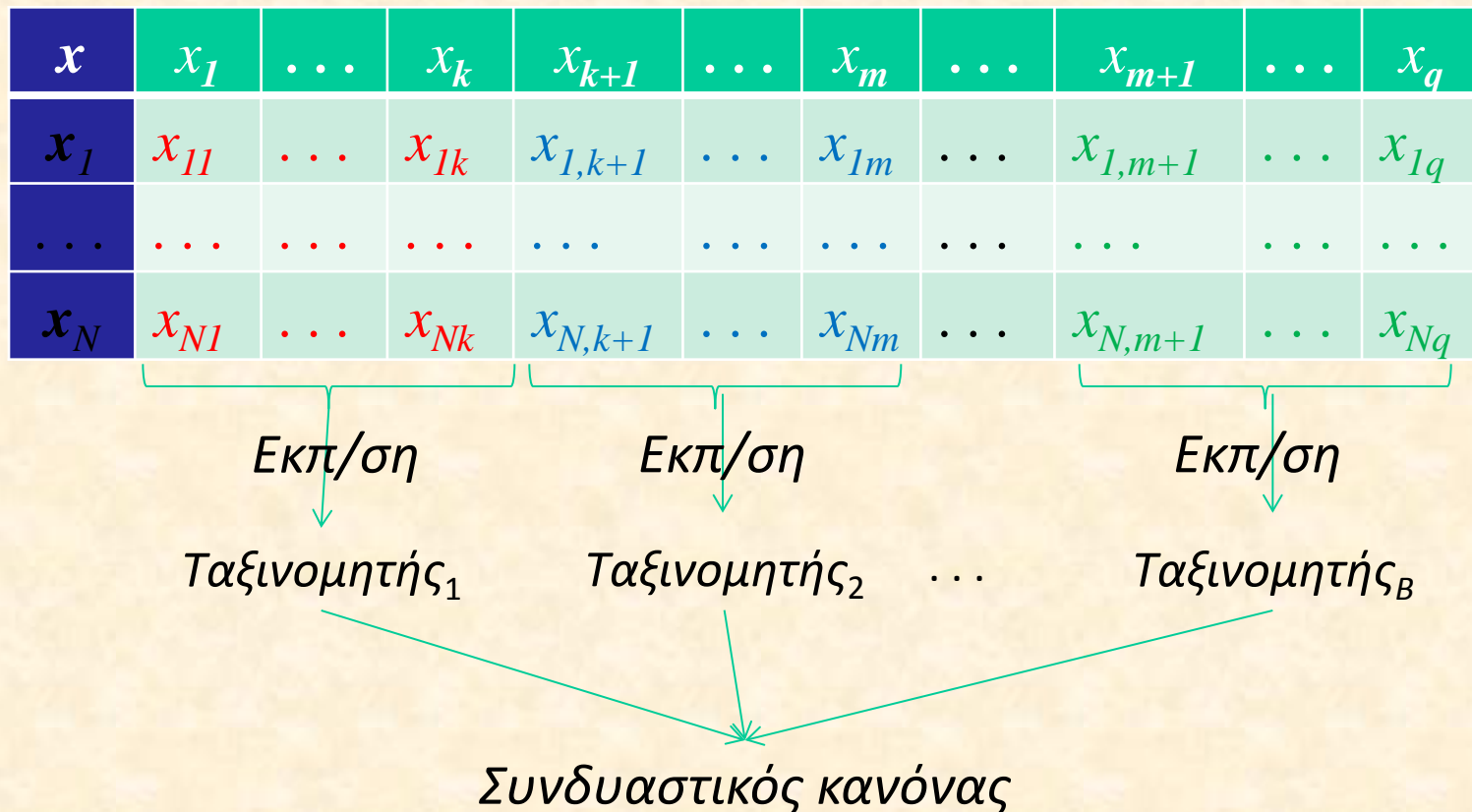
- **Stacking:** Εδώ χρησιμοποιείται ένας συνδυαστής-ταξινομητής που χρειάζεται και αυτός εκπαίδευση. Πιο συγκεκριμένα έχουμε την ακόλουθη διαδικασία:
  - ✓ **Διαίρεσε** το διαθέσιμο σύνολο δεδομένων Y σε δύο μέρη, Y_1 και Y_2 .
  - ✓ **Εκπαίδευσε** B μεμονωμένους **ταξινομητές** χρησιμοποιώντας το Y_1 .
  - ✓ **Εφάρμοσε** κάθε διάνυσμα του Y_2 στους B ταξινομητές και **σχημάτισε** το B -διάστατο διάνυσμα με τις εξόδους των ταξινομητών. (Έτσι, κάθε διάνυσμα του Y_2 αναπαρίσταται τώρα από το παραπάνω B -διάστατο διάνυσμα). Έστω Y_2' το νέο σύνολο.
  - ✓ Χρησιμοποίησε το Y_2' για την εκπαίδευση του **συνδυαστή-ταξινομητή**.

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Προς την ανεξαρτησία: Πιθανά σενάρια

- Χρήση διαφορετικών υποχώρων για την εκπαίδευση μεμονωμένων ταξινομητών: Εδώ, κάθε μεμονωμένος ταξινομητής εκπαιδεύεται σε διαφορετικό υπόχωρο του χώρου χαρακτηριστικών. Δηλαδή, κάθε ταξινομητής εκπαιδεύεται χρησιμοποιώντας διαφορετικά χαρακτηριστικά των εμπλεκόμενων οντοτήτων.

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Παρατηρήσεις:

- **Random forests:** Εδώ ένα σύνολο B ταξινομητών δένδρων απόφασης δημιουργούνται με τέτοιο τρόπο ώστε αυτοί να είναι όσο το δυνατόν πιο ανεξάρτητοι. Δοθέντος ενός συνόλου N l -διάστατων διανυσμάτων δεδομένων, X , έχουμε:

Φάση δημιουργίας ταξινομητών (δένδρων απόφασης):

- Δημιούργησε B σύνολα δεδομένων, $X_1, \dots, X_B$, μεγέθους N το καθένα μέσω τυχαίας δειγματοληψίας με επανατοποθέτηση από το X .
- Με βάση τα $X_1, \dots, X_B$, δημιούργησε αντίστοιχα δένδρα απόφασης, $T_1, \dots, T_B$. Για τον καθορισμό του κανόνα ενός κόμβου σε καθένα από αυτά, εξέτασε μόνο $\lambda (\ll l)$ χαρακτηριστικά, τυχαία επιλεγμένα, από το σύνολο των χαρακτηριστικών.
- Δεν υπάρχει διαδικασία «κλαδέματος».

Φάση λειτουργίας:

Για δεδομένο x :

- Ταξινόμησέ το με βάση τα $T_1, \dots, T_B$.
- Συνδύασε τα παραπάνω αποτελέσματα, ώστε να προκύψει η τελική ταξινόμηση για το x .

ΣΥΝΔΥΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΤΕΣ

Παρατηρήσεις:

- Οι κανόνες **πλειοψηφίας** και **αθροίσματος** συγκαταλέγονται ανάμεσα στα **πιο δημοφιλή** συνδυαστικά σχήματα.
- Η **εκπαίδευση** των μεμονωμένων ταξινομητών σε **διαφορετικούς υποχώρους** του χώρου των χαρακτηριστικών φαίνεται να οδηγεί σε **σημαντικά καλύτερα αποτελέσματα** σε σχέση με την περίπτωση όπου οι ταξινομητές εκπαιδεύονται στον ίδιο υπόχωρο.
- Εκτός από τους τρεις παραπάνω κανόνες, μπορούν να υιοθετηθούν και άλλοι όπως η τιμή της **διαμέσου (Median value)** των εξόδων των μεμονωμένων ταξινομητών.
- **Boosting προσέγγιση**: Ένας «**ισχυρός**» ταξινομητής δημιουργείται με τη διαδοχική προσθήκη «**ασθενών**» (weak) ταξινομητών, οι οποίοι εκπαιδεύονται δίνοντας έμφαση στα σημεία που απέτυχε να ταξινομήσει σωστά ο συνδυασμός των προηγούμενων ασθενών ταξινομητών.